

[Finansministeren.]

ningens tjeneste godtgøres af arbejdsgiveren.

Jeg har med interesse hørt på, hvad det ærede medlem har sagt, og jeg skal gerne undersøge, om vi også på dette punkt kan opnå større ligestilling, men jeg tror ikke, at man uden videre helt kan sammenligne de to forhold.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lynnerup Nielsen* til fiskeriministeren:

„Er det ministerens opfattelse, at al omplantning af smårødspætter til Limfjorden og bæltfarvandene skal ophøre fra og med indeværende år?“

Lynnerup Nielsen: Som det er den højtærede fiskeriminister og det høje tings medlemmer bekendt, har fiskerne gennem deres organisationer protesteret mod den beslutning, som ministeren har taget om, at der ud over indeværende år ikke skal foretages omplantning af smårødspætter til Limfjorden og bæltfarvandene. Det kan ikke være anderledes, end at de pågældende fiskere år efter år har høstet erfaring om nytten af en sådan omplantning, og de har altså skønnet, at den var af stor betydning for deres erhvervsinteresser. Et skyldigt hensyn til dem tilsidesættes faktisk ved den omtalte beslutning. Det må vel også forekomme de fiskere, der udøver deres fiskeri på de steder, hvor omplantningen hidtil er foretaget, besynderligt, at det netop er deres eget ministerium, deres egen minister, som fremover vil hindre omplantning. Hidtil har fiskerne haft deres vanskeligheder i forbindelse med de militære øvelsespladser, som netop skulle ligge dér, hvor fangstpladserne er, hvilket forhindrede fiskerne i at udføre deres gerning i visse perioder. Nu standses omplantningen — hvilket ganske vist rammer en anden kategori af fiskere — såfremt den højtærede minister ikke efter nærmere overvejelse ændrer sin opfattelse til gavn for fiskerne og fiskerierhvervets interesser som helhed.

Med udgangspunkt i fiskernes erfaring og i deres tungtvejende grunde har jeg derfor

stillet følgende spørgsmål til den højtærede minister:

„Er det ministerens opfattelse, at al omplantning af smårødspætter til Limfjorden og bæltfarvandene skal ophøre fra og med indeværende år?“

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Der har gennem årene været omplantet rødspætter dels til Limfjorden, dels til bælt-havet. Man tog oprindeligt de små rødspætter i Nordsøen, men i de senere år har man opgivet dette og har taget dem i Nissum Bredning.

Man mente, at omplantningen var økonomisk fordelagtig, hvad den antagelig også har været. Så sent som i 1940 regnede man med, at der skulle være en genfangst på ca. 6 pct. for at dække statens udgifter. Nu har det ændret sig, så at der skal genfanges det dobbelte i Limfjorden og mindst 25 pct. i bælt-havet. Det siges da også i fiskeriberetningen fra 1955 om bælt-havet:

„Udsætningen ved Karrebæksminde gav det relativt bedste resultat. Her blev 15 pct. med ebonitknapper og 9 pct. med rulleknapper genfanget. Beregningen på grundlag af vægtfangstprocenten viser pr. 1. december et underskud på mindst 65 pct.“

Og der føjes til:

„Da de øvrige omplantninger til bælt-havet har givet endnu ringere resultat, må disse atter i år anses for at være slået fejl.“

Resultatet har i de sidste tre år for bælt-havet under ét været 6,6 pct., 5,7 pct. og pr. 1. december 1957 kun 1,5 pct.

For alle fem år har omplantningen til bælt-havet kostet staten ca. 60 000 kr. årlig, hvoraf det meste er gået til entreprenøren. Det gav en fangst til fiskerne på ca. halvdelen. Der blev altså, selv om fiskerne havde afleveret hele deres fangst, og uden at de fik nogen løn for deres arbejde, et underskud for staten på andre 30 000 kr. Det kan derefter ikke overraske, at Danmarks fiskeri- og havundersøgelser har foreslået at standse disse forsøg. Jeg har tiltrådt dette og har foreslået finansudvalget at lade bevillingen til rødspætteudplantning udgå af det finanslovsforslag, som for tiden er til behandling i tinget.